

Söndagskrönika: Enligt amygdala är främlingar läskiga

Nihal Arthanayake är en 52-årig brittisk journalist, DJ och rapmusiker vars föräldrar är Sri lankeser. Själv är han född och uppvuxen i Essex. Han har varit anställd på BBC Radio i över tjugo år. På en journalistisk mångfaldskonferens i London i november i år konstaterade Arthanayake att arbetet i en "överväldigande vit" miljö på BBC Radio 5 var deprimerande och påverkade hans mentala hälsa: "Det stör mig verkligen att allt jag ser är vita människor. ... Det svåraste är att gå in i ett rum, se sig omkring och ingen ser ut som jag".

Riktigt sant är det nog inte eftersom bara 58 procent av de som arbetar på BBC är vita, alltså betydligt färre än vad som gäller för England och Wales, där 82 procent är vita. Han klagade också över att det på hans BBC-avdelning inte fanns någon muslim med en ledande position. När han vid flera tillfällen påtalat problemet för sina kollegor svarade de honom att så farligt var det väl inte, eftersom de alla var antirasister.

Hur reagerade hans kollegor på konferensen? Talade de om för honom att Storbritannien var en vit nation? Sa de att det inte var BLM utan BBC som var hans arbetsgivare? Påminde de honom om att BBC till och med förbjudit vita människor att söka vissa utlysta tjänster, för att skapa den så efterlängtdade mångfalden. Sa de att detta var tvättäkta rasism och att han borde skynda att säga upp sig, istället för att vänta på att bli uppsagd (vilket han ännu inte blivit)? Sa någon att det var väl bäst att han flyttade till Sri Lanka, så att han slapp ifrån den mentala stress det tydligen medförde för honom att arbeta på en övervägande vit arbetsplats? Varnade någon honom för misstaget att döma folk efter vilken färg deras skinn hade?

Nä, inte på konferensen. Däremot blev hans problem med vita människor stort uppslaget i brittiska media. De spydiga kommentarerna haglade. Här är en: "Jag har aldrig varit i Sri Lanka men jag är villig att satsa samma belopp som hans höga årslön, 150 000 pund, på att väldigt få människor i Sri Lanka skulle ranka "att behöva gå in i ett rum där ingen ser ut som

jag" högst upp på sin lista över sådant som är riktigt svårt. Och vad mera är, om jag skulle flytta till Sri Lanka skulle jag bli rätt besviken om den son som jag och min fru fostrat, växte upp och klagade på att Sri Lankas nationella radio huvudsakligen hade anställt bruna människor".

Det är klart att killen borde få sparken, men jag undrar om det verkligen handlar om att han som löjligt självupptagen narcissist anser sig förtryckt och illa behandlad. Han säger ju något mer generellt, något som de flesta människor har varit med om, nämligen det illabefinnande som infinner sig när man befinner sig bland främlingar. En kommentar på nätet fångar bra vad jag vill åt:

Han säger bara det som alla naturligtvis vet, men populärkultur och politik i dag ihärdigt förnekar. Alla människor gillar att vara bland sina egna, med utflykter till något annat. Om du inte är av en färg eller trosuppfattning som gör att du får säga det, kommer du att bli utbuad och skändad. Tack Nihal för att du sa vad som är en grundläggande sanning, även om du inte insåg det.

En av de evolutionsteoretiker jag gärna lyssnar till, Edward Dutton, gjorde ett kort inlägg på [Youtube](#) där han prövade tanken att det handlar om evolutionär missanpassning. Om du träffar en främling av din egen ras reagerar din hjärna väldigt annorlunda än när du träffar en främling av en annan ras. I det senare fallet aktiveras amygdala – den del av hjärnan, som hanterar rädsla. I vår evolutionära historia har vi utvecklats till att fungera med främlingar som är genetiskt lika oss själva. När vi befinner oss bland främlingar som inte är lika oss själva blir vi stressade, spända, deprimerade och – om det vill sig riktigt illa – mentalt skadade.

En av kommentatorerna påminner om en dikt av Rudyard Kipling: *Främlingen*. Kipling är en av min barndoms författaridoler. Långt innan Disney släppte Djungelboken kunde jag de flesta karaktärerna. Fortfarande och självklart vet jag varför elefanten har en lång snabel istället för näsa. Och Rikki-Tikki-Tavi, som räddade lille Teddy från att bli biten av Nagina, vilken hjälte!

Jag läser lite på måfå om Kipling på nätet. Jag visste att han var född i det då brittiska Indien men inte att han fick nobelpriset (1907). Och inte hittar jag någon förklaring till att han tackade nej till att bli adlad. Så snubblar jag över den dikt, *The Stranger*, som fick mig att googla honom. Mig veterligt har den aldrig översatts till svenska. Den fångar in det främlingskap som är temat för denna krönika. Så jag översätter den.

Men först en kommentar. Vanligen är det något i alla översättningar som inte funkar. Här är det "Stadsporten" som nämns på första raden i första och tredje strofen. Det är en översättning av "The Stranger within my gate" som i sin tur syftar på det två månader långa slaget 1683 om Wien, som den turkiska armén förlorade. *Enemy at the gate* betyder att Europa räddades från islam. Se vidare Andrew Wheatcraft: "The Enemy at the Gate. Habsburgs, Ottomans and the battle for Europe (2009)". Kipling skriver om främlingen *innanför* stadsporten, den som tog sig in.

Främlingen

Främlingen innanför stadsporten
Han kan vara ärlig eller vänlig
Men han talar inte mitt språk
Jag kan inte känna hans sinne
Jag ser ansiktet, ögonen och munnen
Men inte själen bakom

Männen av min egen stam
De kan bete sig illa eller bra
De ljuger för mig på ett sätt som jag är van vid
Och de är vana vid mina lögner
Vi behöver inga tolkar
När vi vill köpa eller sälja något

Främlingen innanför stadsporten
Han kan vara ond eller god
Men jag kan inte säga vilka krafter som styr
Vad som påverkar hans sinnesstämning
Inte heller när gudarna i hans avlägsna land
skall återkräva hans blod

Männen av min egen stam
Bittert usla kan de vara
Men de hör åtminstone det som jag hör
Och ser det som jag ser
Och vad jag än tänker om dem och deras sort
Det tänker de om sådana som jag

Detta var min faders övertygelse
Och det är också min
Låt säden växa upp till en enda kärve
Och druvorna bäras av en enda vinranka,
Låt inte våra barns tänder vässas
Av bittert bröd och vin

Det är en passande dikt också för vår tid. Vi har glömt något som våra förfäder förstod: att människor till sin natur är tribala. Oavsett om det handlar om deras egen stam, klan eller släkt, etniska grupp, religion eller nation, så tenderar de att söka sig till och trivas bättre med sin egen sort. När svenska politiker talar om den nödvändiga men misslyckade integrationen så undrar jag hur de föreställer sig ett integrerat och någorlunda harmoniskt mångkulturellt samhälle. Jag känner till ett, men där har de engelska som ett gemensamt övergripande

språk och de bor segregerat. Det är heller inte 86 utan bara fyra grupperingar det handlar om – kineser, tamiler, malajer och expats Dessutom lever de i Asiens högsta välstånd, som grundades under en man som jag betraktar som världens främste politiker någonsin, Lee Kuan Yew. I övrigt är harmoniska mångkulturella samhällen ungefär lika vanligt förekommande som den omtalade tulipanarosen.

Mångkulturalism är ett experiment inte med utan *mot* den mänskliga naturen. Det krävs tvång för att människor av olika sort ska leva blandat med varandra. Europas nationer har en etnisk historia. De bygger på en folkgrupps mer eller mindre totala dominans, vilket är en grundförutsättning för ett demokratiskt styre. Så fungerar inte imperier. De rymmer många slags människor som tvingats samman. Och de är alla auktoritära: det romerska, det bysantinska, det arabiska, det mongoliska, det ottomanska, det österrikisk-ungerska, det brittiska, det sovjetiska imperiet.

En viktig orsak till att Sovjetunionen - som territoriellt sett var en fortsättning på det ryska imperiet - föll sönder var att icke-ryska nationalistiska etniska grupper ville ha kulturell och nationell självständighet. Mångkulturella stater som Jugoslavien och Tjeckoslovakien föll också sönder i sina etniska grupperingar.

I västvärlden har mångfaldsexperimentet lett till övervakning, elitstyre och inskränkningar i yttrandefriheten. I en [färsk rapport](#) visas att i 22 länder har hela 78 procent av lagändringarna, prejudicerande rättsfall och andra liknande åtgärder mellan 2015 och 2022 naggat yttrandefriheten i kanterna. I Sverige infördes för ett år sedan en lag som gjorde det brottsligt att lämna ut uppgifter som kan vara till "allvarligt men för Sveriges förhållande till annan stat eller mellanfolklig organisation". Nu diskuteras en lag mot koranbränningar. I en tid då det är viktigare än någonsin att försvara det fria ordet väljer våra styrande i stället allt oftare att inskränka det.

Den klassbaserade politik, som är så omhuldad av vänstern, är bara möjlig i ett homogent samhälle. När alla eller de flesta människor är likadana är det lätt att rikta människors uppmärksamhet mot klassfrågor och ekonomiska orättvisor. Ett mångkulturellt samhälle omöjliggör den typen av politik och fokuserar andra frågor: diskriminering, rasism, etniska och kulturella konflikter samt, i allt högre grad, en tribal oro för att den egna etniska/kulturella gruppen skadas eller till och med går under, i mötet med andra konkurrerande etniska/kulturella grupper. Också, det europeiska självskadebeteendet frodas i det mångkulturella samhället. Alla dessa tidigare förtryckta minoriteter måste ju kompenseras!

Den mångkulturella politiken kommer på sikt att förvandla västvärlden till en fragmenterad, dysfunktionell och korrupt version av stora delar av tredje världen. Där handlar politiken i allt väsentligt om etniska konflikter – vilka som har eller tar kontrollen över makten.

Det fanns en tid - i början av 1900-talet - då till och med liberaler förstod detta. Det var därför som den amerikanska liberala vänstern stödde upplösningen av det misslyckade

mångkulturella, multietniska österrikisk-ungerska imperiet. De förstod att nationer och separata etniska grupper var den bästa lösningen. Så är det inte längre. Idag vill den europeiska nyliberala eliten skapa små mångkulturella imperier inom gränserna för varje västeuropeisk stat. Vad detta leder till har vi i Sverige fått en försmak av, med den kriminella exploateringen av välfärdssamhället, med statens dåliga värn av våldsmonopolet, gängkrigen med skjutningar och sprängningar samt, vilket är ett växande problem, bristen på kvalificerad arbetskraft, trots att tio procent av landets medborgare är bidragsförsörjda.

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2023/12/09/sondagskronika-enligt-amygdala-ar-framlingar-laskiga>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.